

עת"א 49821/09 - רועי דדון, נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

10 אוקטובר 2019

עת"א 19-09-49821 דדון(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

בפני כב' הנשיא רון שפירא

העוותר

רועי דדון, (אסיר)

ע"י ב"כ ע"ד חן המאירי

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר

2. מדינת ישראל.

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירת אסיר המופנית כנגד החלטת הוועדה המחויזת אצל המשיב אשר החליטה על המשך הגדרתו של העוותר כבעל סיכון גבוה לבריחה.

העוותר עצור מיום 18.7.28 במסגרת כתוב אישום אשר מאוחד לעוותר, לאחיו ולאביהם בגין עבירות רצח ועבירות נלוות.

העוותר טוען כי הסגיר עצמו לרשותו. נטען כי ביום 3.9.19 ההחלטה ועדה מטעם המשיב על המשך הגדרתו של העוותר אסיר סג"ב - סיכון גבוה לבריחה. נטען כי לא יתכן כי הגדרה זו תוסיף ותהפוך עצמה מבלי שיתווסף לכך חומר המצביע על כוונות עדכניות או התנהלות הקשורה בבריחה או ניסיון שכזה על ידי העוותר. נטען כי הגדרה זו היא אחת הסיבות שהעוותר לא יכול לשיטת המשיב לשחות ביחיד עם אביו ואחיו בעת ניהול תיקם. כן נטען כי מדובר בפגיעה בפרויויליגיות להן זכאי העוותר בשל הגדרה זו שלטענתו אין לה בסיס. העוותר מצין כי עתר גם כנגד סירוב המשיב להעבירו לבית סוהר שיטה שהינו בעל רמת ביטחון מירבית, זאת לצורך הקלה על עורכי דין וניהול משפטו כשהוא יחד עם אביו ואחיו, אך גם בקשה זו נדחתה על ידי המשיב הגם שמדובר בבית סוהר שמור יותר מזה בו הוא שווה CUT. נטען כי לא ברור כיצד מצד אחד מן העוותר עולה מסוכנות לבריחה ואולם אינו מסוכן די לצורך לשחות בבית סוהר שיטה. נטען כי התנהלות זו פוגעת בעוותר בכלל המישורים ויש להסיר הגדרה זו בחלווף למעלה משנה מאז שהוגדר כבעל סיכון גבוה לבריחה.

המשיב טוען כי הגורם המוסמך אצל המשיב דין בעניינו של העוותר והחליט על המשך הגדרתו כסג"ב. נטען כי ההחלטה זו נשמכת על חוות דעת גורמי המודיעין וכן על אופי העבירות החמורים בהן מואשם העוותר. נטען כי קיימים מידע המשלים

עמוד 1

באופן ישיר על המשך הגדרתו כאסיר סג"ב והמידע מצביע בין היתר על כוונות לבריחה. נטען כי המשיב פועל בהתאם לפקודה 04.09.00 שכותرتה "הגדרת אסיר כבעל סיכון גבוה לבריחה", שם נקבע בין היתר כי סג"ב הוא אסיר שעברו התנהגותו מצבו הנפשי ומידע אודוטיו מצביעים על קיום רמת סיכון גבוהה לבריחתו ממשמות חוקית. עוד נטען כי ההחלטה הכריה בשיקולים נוספים ובهم הסטטוס בו מצוי הכלוא יתרת המאסר שנותרה כגורמים העולמים לחזק החשש לבריחה וכן העבריות המיחסות. נטען כי האינטרסים המונחים בעניין זה חשובים ומשמעותיים מאוד למניעת בריחה והחזקתו במשמורת בטוחה ובתוך כך הגנה על שלום הציבור. לטענת המשיב, העותר שהוא בסטטוס עצור שהה בבריחה כעשרה חודשים לאחר האירוע שמייחס לו בכתב האישום, שהוא אירוע חמור וככל שיורשע הוא צפוי לעונש מאסר ממושך. כמו כן, בשל הסטטוס המשפטיא הוא צפוי לנסיעות רבות. נטען כי גורמי המודיעין ממשיכים לבדוק התנהלותו של העותר ובחלוּף חצי שנה יובא עניינו בפניו גורם בכיר שעליו להמשיך לבדוק את עניינו של העותר ולקבל החלטה אם יש מקום להאריך את ההגדרה. נטען כי ההחלטה אחראית ומידתית וכן יש להורות על דחיתת העתירה. נטען כי לעותר חמ"ן שלילי שלאו דווקא קשור להגדרתו כסג"ב ולכן נשלנות ממנו חלק מהפרויילגיות ועליו להתנגד כראוי. עוד נטען כי רמת הביטחון של בית סוהר שטה ושל בית מעצר קישון היא אותה רמה של ביטחון מרבי.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת החומר החסוי שהוגש לעוני הגעתו למסקנה כי בנסיבות העניין יש לדחות את העתירה, שכן לא מצאת שנfell בהחלטת המשיב פגם מצדיק התערבות.

בהתאם לפקודה שמספרה 04.09.00 ואשר עוסקת ב"הגדרת אסיר כבעל סיכון גבוה לבריחה", "יעודו הראשוני של שב"ס הינו להציג אסירים (לרובות עצורים) במשמורת בטוחה וכנגזרת מכך, אחד מתפקידיו- מניעת בריחות.

העוטר עצור בגין רצח ועבירות נלוות ומשפטו מתנהל. קיימ חומר מודיעיני בדבר כוונות שליליות במהלךו, כולל מידע עדכני **מהעת האחמונה** ובין היתר קיימ מידע בדבר כוונות בריחה (למשל: ידיעה 3210725, ידיעה 3037705 ועוד). טרם מעטרו היה בבריחה כ-10 חודשים בחוץ לארץ בזוהות בדייה. אם יורשע, הוא צפוי להישפט למאסר ארוך. בשל הסטטוס המשפטיא של העוטר עצור הוא צפוי לנסיעות רבות, גורם נוסף שמנגביר את הסיכון.

במקרה זה, לאור הנסיבות הנ"ל, נראה כי המשיב פועל בהתאם לכללים ולנהלים ושוקל את השיקולים הרלוונטיים בעניינו של העוטר. לא מצאת כי נפל בהחלטת המשיב פגם מצדיק התערבות. נראה כי ההחלטה סבירה בנסיבות העניין.

כמו כן, כפי שציין המשיב, וכפי שמורה הפקודה הנ"ל, גורמי המודיעין ממשיכים לבדוק התנהלותו של העוטר ובחלוּף חצי שנה יובא עניינו בפניו גורם בכיר שעליו להמשיך לבדוק את עניינו של העוטר ולקבל החלטה אם יש מקום להאריך את ההגדרה.

באשר לטענות העוטר בדבר שלילת פרויילגיות יש לקבל טענת המשיב כי לעותר חמ"ן שלילי שלאו דווקא קשור להגדרתו כסג"ב ולכן נשלנות ממנו חלק מהפרויילגיות ועליו להתנגד כראוי על מנת לקבלן. כמו כן, אין לקבל טענות

העוטר באשר לרמת הביטחון של מתקן הכלילאה וסתירה בין סירוב המשיב להעבירו לכלא שטה ובין הגדרתו כסג"ב. רמת הביטחון של בית מעצר קישון היא מספקת, גם כאשר מדובר באסיר או עוצר המוגדר כסג"ב ולכן אין סתירה בין הגדרתו כסג"ב ובין החזקתו במעצר בקישון.

בסיכוןו של דבר, לאור המידע שהוצג לביהם"ש, אני קובע כי החלטת שב"ס להוותר את סיוג העוטר כאסיר בסיכון בריחה גבוהה היא עתירה שהתקבלה ע"י הגורם המוסומר, לאחר שנבחנו כל המידעים בעניינו, משיקולים ענייניים ועל בסיס תשתית ראיות מנהליות ראיות. אין עליה להטערב בהחלטה שהיא בלייטת שיקול הדעת של גורמי המקצוע בשב"ס. אשר על כן, אני מורה על דוחית העתירה.

כפי שציינה ב"כ המשיב, וכפי שמורה הפקודה הנ"ל, עניינו של העוטר ישקל שוב בחלוף חצי שנה ותתקבל החלטה מעודכנת האם יש מקום להאריך את הגדרה.

המצוירות תעבור עותק לב"כ הצדדים ולעוטר באמצעות שב"ט.

ניתן היום, י"א תשרי תש"פ, 10 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא